

31996L0061

10.10.1996

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 257/26

DIREKTIVA SVETA 96/61/ES
z dne 24. septembra 1996
o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja

SVET EVROPSKE UNIJE JE

vedla splošni okvir, ki zahteva predhodno dovoljenje za vsako obratovanje ali znatno spremembo industrijskih obratov, ki lahko povzročijo onesnaževanje zraka;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 130s(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

(5) ker je po Direktivi Sveta 76/464/EGS z dne 4. maja 1976 o onesnaževanju zaradi odvajanja posameznih nevarnih snovi v vodno okolje Skupnosti ⁽⁶⁾ za odvajanje teh snovi potrebno dovoljenje;

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s postopkom iz člena 189c Pogodbe ⁽³⁾,

(6) ker Skupnost nima zakonodaje za preprečevanje ali zmanjševanje vnosa nevarnih snovi v tla na najmanjšo možno raven, ki bi bila primerljiva z obstoječo zakonodajo Skupnosti o boju proti onesnaževanju zraka in o preprečevanju ali zmanjševanju odvajanja nevarnih snovi v vode na najmanjšo možno raven;

(1) ker so cilji in načela okoljske politike Skupnosti, kot so določeni v členu 130r Pogodbe, predvsem preprečevati, zmanjševati in v čim večji meri odpravljati onesnaževanje tako, da se daje prednost ukrepanju pri viru in zagotavlja preudarno upravljanje naravnih virov skladno z načelom „plača povzročitelj obremenitve“ in načelom preprečevanja obremenjevanja okolja;

(7) ker različni načini ločenega nadzorovanja emisij v zrak, vodo ali tla lahko spodbudijo prenos onesnaževanja z ene prvine okolja na drugo, namesto da bi varovali okolje kot celoto;

(2) ker Peti program varstva okolja, katerega splošni pregled so odobrili Svet in predstavniki vlad držav članic na srečanju v okviru Sveta v Resoluciji z dne 1. februarja 1993 o programu politike in delovanja Skupnosti v zvezi z okoljem in trajnostnim razvojem ⁽⁴⁾, daje prednost celovitemu nadzorovanju onesnaževanja okolja kot pomembnemu delu približevanja trajnostnemu ravnovesju med človekovo dejavnostjo in družbenoekonomskim razvojem na eni strani ter naravnimi viri in sposobnostjo obnavljanja narave na drugi strani;

(8) ker je cilj celostnega pristopa k nadzorovanju onesnaževanja, ob upoštevanju ravnanja z odpadki, preprečevati emisije v zrak, vodo ali tla, če je to izvedljivo, če pa ni, je treba emisije zmanjšati na najmanjšo možno raven, da bi dosegli visoko stopnjo varstva okolja kot celote;

(3) ker uresničevanje celostnega pristopa k zmanjševanju onesnaževanja okolja terja delovanje na ravni Skupnosti, da bi spremenili in dopolnili obstoječo zakonodajo Skupnosti o preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja iz industrijskih obratov;

(9) ker ta direktiva določa splošni okvir celovitega preprečevanja in nadzorovanja onesnaževanja okolja; ker predpisuje ukrepe, potrebne za uresničevanje celovitega preprečevanja in nadzorovanja onesnaževanja, da bi dosegli visoko stopnjo varstva okolja kot celote; ker se bo s celostnim pristopom k nadzorovanju onesnaževanja okolja uveljavljala uporaba načela trajnostnega razvoja;

(4) ker je Direktiva Sveta 84/360/EGS z dne 28. junija 1984 o boju proti onesnaževanju zraka iz industrijskih obratov ⁽⁵⁾

(10) ker se določbe te direktive uporabljajo brez vpliva na določbe Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov javnih in zasebnih projektov na okolje ⁽⁷⁾; ker ta direktiva ne vpliva na izvajanje Direktive 85/337/EGS, tudi kadar se morajo podatki ali sklepne ugotovitve, pridobljene na njeni podlagi, upoštevati pri izdaji dovoljenja;

⁽¹⁾ UL C 311, 17.11.1993, str. 6 in
UL C 165, 1.7.1995, str. 9.

⁽²⁾ UL C 195, 18.7.1995, str. 54.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 14. decembra 1994 (UL C 18, 23.1.1995, str. 96), Skupno stališče Sveta z dne 27. novembra 1995 (UL C 87, 25.3.1996, str. 8) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 22. maja 1996 (UL C 166, 10.6.1996).

⁽⁴⁾ UL C 138, 17.5.1993, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 188, 16.7.1984, str. 20. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

⁽⁶⁾ UL L 129, 18.5.1976, str. 23. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/692/EGS.

⁽⁷⁾ UL L 175, 5.7.1985, str. 40

- (11) ker morajo države članice sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev, da upravljavec obratov industrijskih dejavnosti iz Priloge I deluje v skladu s splošnimi načeli nekaterih temeljnih obveznosti; ker bi za ta namen zadoščalo, da bi pristojni organi pri določanju pogojev v dovoljenju upoštevali ta splošna načela;
- (12) ker je treba pri obstoječih obratih nekatere določbe, sprejete na podlagi te direktive, uporabljati po določenem obdobju, druge pa z dnem začetka izvajanja te direktive;
- (13) ker mora za uspešnejše in učinkovitejše reševanje problemov onesnaževanja upravljavec upoštevati vidike okolja; ker bi morali biti ti vidiki pristojnim organu ali organom sporočeni, da bi se lahko pred izdajo dovoljenja prepričali, da so bili določeni vsi ustrezni ukrepi za preprečevanje ali nadzorovanje onesnaževanja okolja; ker lahko zelo različni postopki izdajanja dovoljenj privedejo do različnih stopenj varstva okolja in javne ozaveščenosti; ker naj bi vloge za dovoljenja po tej direktivi vsebovale vsaj najnujnejše podatke;
- (14) ker bo popolna uskladitev postopkov in pogojev v dovoljenju med pristojnimi organi omogočila doseganje najvišje izvedljive stopnje varstva okolja kot celote;
- (15) ker bodo pristojni organ ali organi izdali ali spremenili dovoljenje, le če bodo določeni celoviti okoljevarstveni ukrepi za zrak, vodo in tla;
- (16) ker mora dovoljenje vključevati vse potrebne ukrepe za izpolnjevanje pogojev v dovoljenju, da bi tako dosegli visoko stopnjo varstva okolja kot celote; ker so lahko brez vpliva na postopek izdajanja dovoljenja ti ukrepi tudi predmet splošno zavezujočih predpisov;
- (17) ker bi mejne vrednosti emisij, parametri ali enakovredni tehnični ukrepi morali temeljiti na najboljših razpoložljivih tehnologijah, brez predpisovanja uporabe določene metode ali tehnologije in ob upoštevanju tehničnih lastnosti posameznega obrata, njegove umestitve v prostor in krajevnih okoljskih razmer; ker bodo v vseh primerih pogoji v dovoljenju vsebovali določbe o zmanjševanju onesnaževanja na velike razdalje ali čezmejnega onesnaževanja na najmanjšo možno raven in zagotavljali visoko stopnjo varstva okolja kot celote;
- (18) ker države članice same določajo, kako je treba, če je potrebno, upoštevati tehnične lastnosti posameznega obrata, njegovo umestitev v prostor in krajevne okoljske razmere;
- (19) ker bodo, če predpisana kakovost okolja zahteva strožje pogoje od tistih, ki jih je mogoče doseči z uporabo najboljših razpoložljivih tehnologij, v dovoljenju posebej določeni dodatni pogoji, kar pa ne vpliva na druge morebitne ukrepe za usklajevanje s predpisano kakovostjo okolja;
- (20) ker se bodo zlasti zaradi tehničnega napredka najboljše razpoložljive tehnologije spreminjale in morajo pristojni organi ta napredek spremljati ali biti o njem obveščeni;
- (21) ker spremembe v obratu lahko povzročijo onesnaževanje okolja; ker morajo biti zato pristojni organ ali organi obveščeni o vsaki spremembi, ki bi lahko vplivala na okolje; ker je skladno s to direktivo za vsako znatno spremembo v obratu potrebno predhodno dovoljenje;
- (22) ker je treba pogoje v dovoljenju v rednih časovnih presledkih pregledati in jih, če je treba, posodobiti; ker bodo v določenih okoliščinah pogoji v vsakem primeru ponovno preverjeni;
- (23) ker mora imeti javnost zaradi obveščenosti o delovanju obratov in njihovem možnem vplivu na okolje ter zaradi zagotavljanja preglednosti postopkov izdajanja dovoljenj v vsej Skupnosti pred vsako odločitvijo dostop do informacij o vlogah za dovoljenja za nove obrate ali znatne spremembe obratov in do samih dovoljenj, njihovih posodobitev in ustreznih podatkov o stanju okolja;
- (24) ker je lahko vzpostavitev popisa pomembnejših emisij in njihovih virov pomembno orodje, ki omogoča zlasti primerjanje dejavnosti v Skupnosti, ki povzročajo onesnaževanje; ker bo tak popis pripravila Komisija ob pomoči regulatornega odbora;

- (25) ker bosta razvoj in izmenjava informacij na ravni Skupnosti o najboljših razpoložljivih tehnologijah pripomogla k izravnavi tehnoloških neravnovesij v Skupnosti, spodbujala razširjanje v Skupnosti uporabljenih mejnih vrednosti in tehnologij povsod po svetu in pomagala državam članicam pri učinkovitem izvajanju te direktive;
- (26) ker bo treba redno pripravljati poročila o izvajanju in učinkovitosti te direktive;
- (27) ker se ta direktiva nanaša na obrate, ki lahko povzročijo pomembno onesnaženje okolja in zato tudi čezmejno; ker je treba organizirati čezmejno posvetovanje, kadar se vloge nanašajo na izdajanje dovoljenj za nove obrate ali znatne spremembe v obratih, za katere obstaja velika verjetnost, da bodo imeli pomembne negativne vplive na okolje; ker bodo vloge, ki se nanašajo na takšne predloge ali znatne spremembe, dostopne javnosti v tisti državi članici, ki bo najverjetneje prizadeta;
- (28) ker se na ravni Skupnosti kaže potreba po določitvi mejnih vrednosti emisij za posamezne vrste obratov in onesnaževal, zajetih v tej direktivi; ker bo Svet te mejne vrednosti emisij določil skladno z določbami Pogodbe;
- (29) ker se določbe te direktive uporabljajo brez poseganja v določbe Skupnosti o zdravju in varnosti na delovnem mestu,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Namen in področje uporabe

Namen te direktive je doseči celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja okolja, ki je posledica dejavnosti, navedenih v Prilogi I. Ta direktiva določa ukrepe za preprečevanje ali, če to ni izvedljivo, za zmanjševanje emisij v zrak, vodo in tla pri navedenih dejavnostih, vključno z ukrepi glede odpadkov, da bi dosegli visoko stopnjo varstva okolja kot celote, brez poseganja v Direktivo 85/337/EGS in druge ustrezne določbe Skupnosti.

Člen 2

Opredelitve

Za namene te direktive pomeni izraz:

1. „snov“ kakršenkoli kemični element in njegove spojine, razen radioaktivnih snovi v smislu Direktive 80/836/Euratom ⁽¹⁾ in gensko spremenjenih organizmov v smislu Direktive 90/219/EGS ⁽²⁾ in Direktive 90/220/EGS ⁽³⁾;
2. „onesnaževanje okolja“ neposredno ali posredno vnašanje snovi, vibracij, toplote ali hrupa v zrak, vodo ali tla, ki je posledica človekove dejavnosti in lahko škoduje zdravju ljudi ali kakovosti okolja, poškoduje materialno lastnino ali škoduje ali posega v uživanje in druge dovoljene rabe okolja;
3. „obrat“ nepremično tehnično enoto, kjer poteka ena ali več dejavnosti, ki so navedene v Prilogi I, in katere koli z njimi neposredno povezane dejavnosti, ki so tehnično povezane z dejavnostmi, ki se izvajajo na tem mestu in bi lahko vplivale na emisije in onesnaževanje okolja;
4. „obstoječi obrat“ obrat, ki obratuje, ali obrat, ki že ima dovoljenje, izdano v skladu z zakonodajo, ki je veljala pred začetkom veljavnosti te direktive, ali katerega vloga za dovoljenje je po mnenju pristojnega organa popolna, če ta obrat začne obratovati najkasneje eno leto po začetku veljavnosti te direktive;
5. „emisija“ neposreden ali posreden izpust ali oddajanje snovi, vibracij, toplote ali hrupa iz posameznega ali razpršenih virov v obratu, v zrak, vodo ali tla;
6. „mejna vrednost emisij“ maso, izraženo z nekaterimi posebnimi parametri, koncentracijo in/ali višino emisije, ki v enem ali več časovnih obdobjih ne sme biti presežena. Mejna vrednost emisije je lahko določena tudi za posamezne skupine, družine ali vrste snovi, posebej za tiste, navedene v Prilogi III.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 80/836/Euratom z dne 15. julija 1980 o spremembi direktiv, ki določajo osnovne varnostne standarde za zaščito zdravja splošne javnosti in delavcev pred nevarnostmi ionizirajočega sevanja (UL L 246, 17.9.1980, str. 1). Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 84/467/EGS (UL L 265, 5.10.1984, str. 4).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 90/219/EGS z dne 23. aprila 1990 o uporabi gensko spremenjenih mikroorganizmov v zaprtih sistemih (UL L 117, 8.5.1990, str. 1). Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo Komisije 94/51/ES (UL L 297, 18.11.1994, str. 29).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 90/220/EGS z dne 23. aprila 1990 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje (UL L 117, 8.5.1990, str. 15). Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo Komisije 94/15/ES (UL L 103, 22.4.1994, str. 20).

Mejna vrednost emisij za snovi navadno velja na mestu izpusta emisije iz obrata, pri njenem določanju pa se razredčenje ne upošteva. Če je zagotovljeno enako varstvo okolja kot celote in če to ne vodi k večjemu onesnaženju okolja, lahko pri določanju mejne vrednosti emisij za posamezni obrat pri posrednih izpustih v vodo upoštevamo učinek čistilne naprave, kar pa ne vpliva na Direktivo 76/464/EGS ali direktive za njeno izvajanje;

7. „predpisana kakovost okolja“ zbir zahtev, ki jih mora okolje ali posamezen del okolja v določenem času izpolnjevati, kot je določeno v zakonodaji Skupnosti;
8. „pristojni organ“ organ, organe ali telesa, ki so v skladu s pravnim redom držav članic odgovorni za izvajanje obveznosti, izhajajočih iz te direktive;
9. „dovoljenje“ celotno pisno odločbo ali tisti njen del (ali več takih odločb), ki dovoljuje obratovanje celotnega ali dela obrata pod določenimi pogoji, ki zagotavljajo, da obrat izpolnjuje zahteve te direktive. Dovoljenje lahko zajema enega ali več obratov ali delov obratov na istem kraju, ki jih upravlja isti upravljavec;
10. (a) „sprememba v obratovanju“ spremembo v vrsti ali delovanju obrata ali razširitev obrata, ki bi lahko vplivala na okolje;
- (b) „znatna sprememba“ spremembo v obratovanju, ki ima lahko po mnenju pristojnega organa pomembne negativne vplive na ljudi ali okolje;
11. „najboljša razpoložljiva tehnologija“ najbolj učinkovito in napredno stopnjo v razvoju dejavnosti in načinov obratovanja, ki kažejo praktično primernost posamezne tehnologije, na podlagi katere se načeloma določa mejna vrednost emisij za preprečevanje, in če to ni izvedljivo, zmanjševanje emisij na splošno ter vpliva na okolje kot celoto:

— „tehnologija“ vključuje tako uporabljen tehnološki postopek kot tudi način načrtovanja, gradnje, vzdrževanja, upravljanja in razgradnje obrata,

— „razpoložljiva“ tehnologija pomeni tehnologijo na takšni ravni, ki omogoča njeno uporabo v posamezni industrijski panogi pod ekonomsko in tehnično izvedljivimi pogoji, ob upoštevanju stroškov in prednosti, ne glede na

to, ali se tehnologija uporablja ali razvija znotraj posamezne države članice, če je le upravljavcu primerno dostopna;

— „najboljša“ najučinkovitejša pri doseganju visoke splošne ravni varstva okolja kot celote.

Pri določanju najboljše razpoložljive tehnologije je treba posebej upoštevati točke iz Priloge IV;

12. „upravljavec“ vsako fizično ali pravno osebo, ki upravlja ali nadzoruje obrat ali na katero je bilo, če je to predvideno v nacionalni zakonodaji, preneseno odločilno gospodarsko razpolaganje v zvezi s tehničnim delovanjem obrata.

Člen 3

Splošna načela, ki urejajo osnovne obveznosti upravljavca

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da lahko pristojni organi zagotovijo tak način delovanja obratov, da:

- (a) se izvajajo vsi ustrezni ukrepi za preprečevanje onesnaževanja okolja, zlasti z uporabo najboljše razpoložljive tehnologije;
- (b) ni povzročeno pomembno onesnaževanje okolja;
- (c) se prepreči nastajanje odpadkov v skladu z Direktivo Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih⁽¹⁾; če so odpadki nastali, se predelajo ali, če to tehnično in ekonomsko ni mogoče, se odstranijo brez vpliva ali z zmanjšanjem vpliva na okolje;
- (d) se energija rabi učinkovito;
- (e) se izvajajo potrebni ukrepi za preprečevanje nesreč in omejevanje njihovih posledic;
- (f) se ob dokončnem prenehanju dejavnosti izvedejo potrebni ukrepi, s katerimi se prepreči nevarnost onesnaževanja okolja in se na kraju obratovanja ponovno vzpostavi zadovoljivo stanje.

Za usklajenost s tem členom zadošča, če države članice zagotovijo, da pristojni organi pri določanju pogojev v dovoljenju upoštevajo splošna načela iz tega člena.

⁽¹⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 39. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

Člen 4

Dovoljenja za nove obrate

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da noben nov obrat ne obratuje brez dovoljenja, izdanega v skladu s to direktivo, kar pa ne vpliva na izjeme, predvidene v Direktivi Sveta 88/609/EGS z dne 24. novembra 1988 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav ⁽¹⁾.

Člen 5

Zahteve za izdajanje dovoljenj obstoječim obratom

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da pristojni organi z dovoljenji v skladu s členi 6 in 8 ali, kadar je to primerno, tako da na novo proučijo pogoje in jih po potrebi posodobijo, poskrbijo, da obstoječi obrati delujejo v skladu z zahtevami členov 3, 7, 9, 10, 13, prve in druge alineje člena 14 in člena 15(2), najkasneje v osmih letih od dne začetka uporabe te direktive, kar pa ne vpliva na posebno zakonodajo Skupnosti.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi se določbe členov 1, 2, 11, 12, tretje alineje člena 14, členov 15(1), (3) in (4), 16, 17 in 18(2) uporabljajo za obstoječe obrate od dne začetka uporabe te direktive.

Člen 6

Vloge za dovoljenja

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da vloga pristojnemu organu za dovoljenje vključuje opis:

- obrata in njegovih dejavnosti;
- surovin in pomožnih materialov, drugih snovi in energije, uporabljenih ali proizvedenih v obratu;
- virov emisij iz obrata;
- stanja na kraju obrata;
- vrste in količine predvidenih emisij iz obrata v vsako prvino okolja kot tudi opredelitev pomembnih vplivov emisij iz okolja;
- predlaganega tehnološkega postopka in drugih tehnologij za preprečevanje ali, če to ni mogoče, zmanjševanje emisij iz obrata;

⁽¹⁾ UL L 336, 7.12.1988, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 90/656/EGS (UL L 353, 17.12.1990, str. 59).

- ukrepov za preprečevanje in predelavo odpadkov, nastalih v obratu, če je potrebno;
- nadaljnjih ukrepov, načrtovanih za uskladitev s splošnimi načeli o osnovnih obveznostih upravljavca, kot je predvideno v členu 3;
- ukrepov, načrtovanih za nadzorovanje in spremljanje emisij v okolje.

Vloga za dovoljenje vsebuje tudi poljuden povzetek vsebin navedenih v alineah tega člena.

2. Če podatki v skladu z zahtevami iz Direktive 85/337/EGS ali varnostno poročilo v skladu z Direktivo Sveta 82/501/EGS z dne 24. junija 1982 o nevarnostih večjih nesreč pri nekaterih industrijskih dejavnostih ⁽²⁾ ali drugi podatki, zbrani na podlagi drugih predpisov, izpolnjujejo katero koli od zahtev tega člena, se jih lahko vključi v vlogo ali se jih tej vlogi priloži.

Člen 7

Celostni pristop k izdajanju dovoljenj

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so pogoji v dovoljenju in postopek za njegovo izdajo popolnoma usklajeni, kadar je vključenih več pristojnih organov, tako da se zagotovi učinkovit celostni pristop vseh organov, pristojnih za ta postopek.

Člen 8

Odločitve

Brez vpliva na druge zahteve nacionalne zakonodaje ali zakonodaje Skupnosti pristojni organ izda dovoljenje, v katerem so navedeni pogoji, ki zagotavljajo, da obrat obratuje skladno z zahtevami te direktive, v nasprotnem primeru pa zavrne izdajo dovoljenja.

Vsa izdana in vsa spremenjena dovoljenja morajo vsebovati podrobne podatke o vseh ukrepih za varstvo zraka, vode in tal, kot je navedeno v tej direktivi.

Člen 9

Pogoji v dovoljenju

1. Države članice zagotovijo, da dovoljenje vsebuje vse ukrepe, potrebne za skladnost z zahtevami za izdajo dovoljenj iz členov 3 in 10, da bi z varstvom zraka, vode in tal dosegli visoko stopnjo varstva okolja kot celote.

⁽²⁾ UL L 230, 5.8.1982, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

2. Pri izdajanju dovoljenj za nove obrate ali znatne spremembe obratov, za katere se uporablja člen 4 Direktive 85/337/EGS, se upoštevajo vsi ustrezni podatki ali ugotovitve, pridobljene na podlagi členov 5, 6 in 7 navedene direktive.

3. Dovoljenje vključuje mejne vrednosti emisij za onesnaževala, predvsem za tista, naštetá v Prilogi III, za katera je verjetno, da jih bo posamezni obrat izpuščal v pomembnih količinah, pri čemer je treba upoštevati njihovo vrsto in zmožnost prenašanja onesnaženja iz ene prvine okolja v drugo (voda, zrak in tla). Če je treba, dovoljenje vključuje ustrezne zahteve, ki zagotavljajo varstvo tal in podzemne vode ter ukrepe za ravnanje z odpadki, nastalimi v obratu. Če je primerno, se mejne vrednosti lahko dopolnijo ali nadomestijo z enakovrednimi parametri ali tehničnimi ukrepi.

Za obrate iz točke 6.6 v Prilogi I se pri mejnih vrednostih emisij, določenih v skladu s tem odstavkom, upoštevajo ustrezne razmere delovanja za tovrstne obrate.

4. Brez vpliva na člen 10 temeljijo mejne vrednosti emisij, enakovredni parametri in tehnični ukrepi iz odstavka 3 na najboljših razpoložljivih tehnologijah brez predpisovanja uporabe katerekoli metode ali določenega tehnološkega postopka, upoštevajo pa se tehnične lastnosti posameznega obrata, njegova umestitev v prostoru in krajevne okoljske razmere. Pogoji v dovoljenju vedno vključujejo določbe o zmanjševanju onesnaževanja na velike razdalje ali čezmejnega onesnaževanja okolja na najnižjo možno raven in zagotavljajo visoko stopnjo varstva okolja kot celote.

5. Dovoljenje vsebuje primerne zahteve za spremljanje in nadzorovanje izpustov, ki določajo metodologijo in pogostnost merjenja, postopek vrednotenja in obveznost, da se pristojnemu organu zagotavljajo podatki, potrebni za preverjanje skladnosti z dovoljenjem.

Za obrate iz točke 6.6 v Prilogi I se lahko pri ukrepih iz tega odstavka upošteva analiza stroškov in koristi.

6. Dovoljenje vsebuje ukrepe, ki se nanašajo na razmere, ki niso normalne razmere obratovanja. Tako se pri tveganju za okolje ustrezno poskrbi za zagon, puščanje, okvare v delovanju, trenutne zaustavitve in dokončno prenehanje obratovanja.

Dovoljenje lahko vsebuje tudi začasna odstopanja od zahtev iz odstavka 4, če je s sanacijskim programom, ki ga odobri pristojni organ, zagotovljeno, da bodo te zahteve izpolnjene v šestih mesecih, in je projekt usmerjen k zmanjševanju onesnaževanja okolja.

7. Dovoljenje lahko za namene te direktive vsebuje tudi druge posebne pogoje, kot se državi članici ali pristojnemu organu zdi primerno.

8. Brez vpliva na obveznost, da se izvaja postopek za izdajo dovoljenja na podlagi te direktive, države članice lahko predpišejo nekatere zahteve za posamezne vrste obratov v obliki splošnih predpisov, namesto da jih vključijo v pogoje posameznih dovoljenj, vendar pa morata biti pri tem zagotovljena celostni pristop in enakovredno visoka stopnja varstva okolja kot celote.

Člen 10

Najboljše razpoložljive tehnologije in predpisana kakovost okolja

Kadar predpisana kakovost okolja zahteva pogoje, strožje od tistih, dosegljivih z uporabo najboljših razpoložljivih tehnologij, se v dovoljenju posebej zahtevajo dodatni ukrepi, kar pa ne vpliva na druge morebitne ukrepe za doseganje skladnosti s predpisano kakovostjo okolja.

Člen 11

Razvoj najboljših razpoložljivih tehnologij

Države članice zagotovijo, da pristojni organ sledi razvoju najboljših razpoložljivih tehnologij ali je o njem obveščen.

Člen 12

Spremembe obrata, ki jih izvede upravljavec

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da upravljavec obvesti pristojne organe o vsaki načrtovani spremembi obratovanja obrata v smislu člena 2(10)(a). Če je primerno, pristojni organi posodobijo dovoljenje ali pogoje v njem.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da upravljavec ne izvede nobene načrtovane znatne spremembe obratovanja obrata v smislu člena 2(10)(b) brez dovoljenja, izdanega v skladu s to direktivo. Vloga za dovoljenje in odločitev pristojnega organa morata zajemati tiste dele obrata in vsebine iz člena 6, na katere bi sprememba lahko vplivala. Smiselno se uporabljajo ustrezne določbe členov 3 in 6 do 10 in člena 15(1), (2) in (4).

Člen 13

Ponovno preverjanje in posodobitev pogojev v dovoljenju

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da pristojni organi v rednih časovnih presledkih ponovno preverijo in po potrebi posodobijo pogoje v dovoljenju.
2. Dovoljenje je vsekakor treba preveriti, če:
  - je onesnaževanje okolja, ki ga povzroča obrat, tako pomembno, da je treba v dovoljenju popraviti obstoječe mejne vrednosti emisij ali vanj vključiti nove,
  - znatne spremembe najboljših razpoložljivih tehnologij omogočajo, da se emisije brez velikih stroškov pomembno zmanjšajo,
  - varnost obratovanja procesa ali dejavnosti zahteva uporabo drugih tehnologij,
  - to zahtevajo nove določbe zakonodaje Skupnosti ali nacionalne zakonodaje.

Člen 14

Izpolnjevanje pogojev v dovoljenju

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da:

- upravljavec pri upravljanju obrata izpolnjuje pogoje iz dovoljenja,
- upravljavec redno obvešča pristojni organ o rezultatih spremljanja in nadzorovanja izpustov ter ga nemudoma obvesti o vsakem izrednem dogodku ali nesreči, ki pomembno vpliva na okolje,
- upravljavec da predstavnikom pristojnega organa vso potrebno pomoč, da jim omogoči izvajanje kakršnih koli pregledov v obratu, vzorčenje in zbiranje informacij, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog za namene te direktive.

Člen 15

Dostop do informacij in sodelovanje javnosti v postopku izdaje dovoljenja

1. Brez vpliva na Direktivo Sveta 90/313/EGS z dne 7. junija 1990 o prostem dostopu do informacij o okolju⁽¹⁾ države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo,

⁽¹⁾ UL L 158, 23.6.1990, str. 56.

da so vloge za dovoljenja za nove obrate ali znatne spremembe primeren čas dostopne javnosti, da ta lahko izrazi svoje pripombe, preden pristojni organ sprejme odločitev.

Odločitev, ki vključuje vsaj kopijo dovoljenja, in vse poznejše posodobitve morajo biti dostopne javnosti.

2. Rezultati spremljanja in nadzorovanja izpustov, ki ga zahtevajo pogoji v dovoljenju iz člena 9, in jih hrani pristojni organ, morajo biti dostopni javnosti.

3. Komisija na podlagi podatkov držav članic vsaka tri leta objavi popis pomembnejših emisij in njihovih virov. Komisija določi obliko in podrobnosti, potrebnih za prenos informacij v skladu s postopkom iz člena 19.

V skladu z istim postopkom lahko Komisija predlaga ukrepe za zagotavljanje medsebojne primerljivosti in povezljivosti podatkov iz popisa emisij, navedenega v prvem pododstavku, in podatkov iz drugih evidenc in virov podatkov o emisijah.

4. Odstavki 1, 2 in 3 se uporabljajo ob upoštevanju omejitev iz člena 3(2) in (3) Direktive 90/313/EGS.

Člen 16

Izmenjava informacij

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za izmenjavo informacij, da vsaka tri leta, prvič pa v 18 mesecih od dne začetka uporabe te direktive, pošljejo Komisiji razpoložljive reprezentativne podatke o mejnih vrednostih za posamezne vrste dejavnosti v skladu s Prilogo I in, če je to primerno, najboljše razpoložljive tehnologije, iz katerih te vrednosti izhajajo, zlasti v skladu s členom 9. Pozneje se podatki dopolnijo v skladu s postopki, določenimi v odstavku 3 tega člena.

2. Komisija organizira izmenjavo informacij med državami članicami in zadevnimi panogami o najboljših razpoložljivih tehnologijah, z njimi povezanem spremljanju stanja in njihovem razvoju. Komisija vsaka tri leta objavi rezultate izmenjave informacij.

3. Poročila o izvajanju te direktive in njeni učinkovitosti v primerjavi z drugimi okoljskimi instrumenti Skupnosti se oblikujejo v skladu s postopkom, določenim v členih 5 in 6 Direktive 91/692/EGS. Prvo poročilo zajema prva tri leta od dne začetka uporabe te direktive, kot je določeno v členu 21. Komisija predloži poročilo Svetu, skupaj s predlogi, če so potrebni.

4. Države članice ustanovijo ali imenujejo organ ali organe, ki bodo odgovorni za izmenjavo informacij po odstavkih 1, 2 in 3, ter o tem obvestijo Komisijo.

Člen 17

Čezmejni vplivi

1. Če se država članica zaveda, da obratovanje obrata lahko pomembno negativno vpliva na okolje druge države članice, ali če to zahteva država članica, ki bi lahko bila pomembno prizadeta, posreduje država članica, na ozemlju katere je bila predložena vloga za izdajo dovoljenja po členu 4 ali členu 12(2) drugi državi članici informacije, pridobljene po členu 6, istočasno, kot so dostopne njenim državljanom. Te informacije so podlaga za vsa potrebna posvetovanja v okviru dvostranskih odnosov med državama članicama na podlagi vzajemnosti in enakosti.

2. Države članice v okviru svojih dvostranskih odnosov zagotovijo, da so v primerih iz odstavka 1 vloge primeren čas dostopne tudi javnosti države članice, ki bi lahko bila prizadeta, tako da bo ta imela pravico dati pripombe, preden pristojni organ sprejme odločitev.

Člen 18

Mejne vrednosti emisij Skupnosti

1. Na predlog Komisije bo Svet v skladu s postopki, določenimi v Pogodbi, določil mejne vrednosti emisij za:

— vrste obratov iz Priloge I, razen za odlagališča odpadkov iz točk 5.1 in 5.4 Priloge,

in

— onesnaževala, navedena v Prilogi III,

za katere je bila ugotovljena potreba po ukrepanju Skupnosti, predvsem na podlagi izmenjave informacij, določene v členu 16.

2. Če v Skupnosti ni določenih mejnih vrednosti emisij na podlagi te direktive, se za obrate, naštete v Prilogi I, kot najmanjše mejne vrednosti emisij v skladu s to direktivo uporabljajo ustrezne mejne vrednosti emisij iz direktiv, navedenih v Prilogi II, in druge zakonodaje Skupnosti.

Brez vpliva na zahteve te direktive Svet na podlagi predloga Komisije in v skladu s postopki, predpisanimi v Pogodbi, določi tehnične zahteve za odlagališča odpadkov iz točk 5.1 in 5.4 Priloge I.

Člen 19

Postopek odbora po členu 15(3)

Komisiji pomaga odbor, ki je sestavljen iz predstavnikov držav članic in mu predseduje predstavnik Komisije.

Predstavniki Komisije odboru predložijo osnutek ukrepov, ki jih je treba sprejeti. Odbor da mnenje o osnutku v roku, ki ga predsednik lahko določi glede na nujnost zadeve. Pri sklepih, ki jih mora Svet sprejeti na predlog Komisije, je mnenje podano z večino, kot je določena v členu 148(2) Pogodbe. Glasovi predstavnikov držav članic v odboru se ponderirajo na način, določen v navedenem členu. Predsednik ne glasuje.

Komisija sprejme predvidene ukrepe, če so ti v skladu z mnenjem odbora.

Če ukrepi niso v skladu z mnenjem odbora ali če mnenje ni podano, Komisija predlog, ki se nanaša na predvidene ukrepe, nemudoma predloži Svetu. Svet odloča s kvalificirano večino.

Če po treh mesecih od predložitve predloga Svet ne odloči, sprejme predlagane ukrepe Komisija.

Člen 20

Prehodne določbe

1. Določbe Direktive 84/360/EGS, določbe členov 3, 5, 6(3) in 7(2) Direktive 76/464/EGS ter ustrezne določbe, ki se nanašajo na sisteme izdajanja dovoljenj iz direktiv, naštetih v Prilogi II, se brez vpliva na izjeme, predvidene v Direktivi 88/609/EGS, ki se za obstoječe obrate, uporabljajo za dejavnosti, naštete v Prilogi I, dokler pristojni organi ne sprejmejo ukrepov, zahtevanih po členu 5 te direktive.

2. Ustrezne določbe, ki se nanašajo na sisteme izdajanja dovoljenj iz direktiv, naštetih v odstavku 1, se ne uporabljajo za obrate, ki na dan začetka uporabe te direktive, začnejo opravljati dejavnosti, naštete v Prilogi I.

3. Direktiva 84/360/EGS se razveljavi 11 let po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

Ko se za posamezen obrat sprejmejo ukrepi, predvideni v členih 4, 5 ali 12, se izjema, predvidena v členu 6(3) Direktive 76/464/EGS, ne uporablja več za obrate, ki jih zajema ta direktiva.

Če je treba, Svet na predlog Komisije spremeni ustrezne določbe direktiv iz Priloge II, da jih prilagodi zahtevam te direktive pred dnevom razveljavitve Direktive 84/360/EGS, navedene v prvem pododstavku.

Člen 21

Začetek uporabe

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje v treh letih po začetku njene veljavnosti. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila glavnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 22

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi.

Člen 23

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 24. septembra 1996

Za Svet

Predsednik

E. FITZGERALD

PRILOGA I

VRSTE INDUSTRIJSKIH DEJAVNOSTI PO ČLENU 1

1. Ta direktiva se ne uporablja za obrate ali dele obratov, ki se uporabljajo za raziskave, razvoj in preskušanje novih izdelkov in procesov.
2. V nadaljevanju navedene pragovne vrednosti se v splošnem nanašajo na proizvodne zmogljivosti ali obseg proizvodnje. Če en upravljavec v istem obratu ali na istem kraju opravlja več dejavnosti, zajetih v istem podnaslovu, se proizvodne zmogljivosti teh dejavnosti seštevajo.
  1. **Energetika**
    - 1.1 Kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo nad 50 MW ⁽¹⁾
    - 1.2 Rafinerije nafte in plina
    - 1.3 Koksarne
    - 1.4 Obrati za uplinjanje in utekočinjanje premoga
  2. **Proizvodnja in predelava kovin**
    - 2.1 Obrati za praženje ali sintranje kovinskih rud (vključno s sulfidnimi rudami)
    - 2.2 Obrati za proizvodnjo surovega železa ali jekla (primarno in sekundarno taljenje), vključno z neprekinjenim litjem, z zmogljivostjo nad 2,5 tone na uro
    - 2.3 Obrati za predelavo železa in jekla:
      - (a) obrati za vroče valjanje z zmogljivostjo nad 20 ton surovega jekla na uro
      - (b) kovačnice s kladivi, katerih energija je večja od 50 kilojoulov na kladivo in v katerih uporabljena toplotna moč presega 20 MW
      - (c) nanašanje zaščitnih prevlek iz staljenih kovin z vložkom nad 2 toni surovega jekla na uro
    - 2.4 Livarne železa in jekla s proizvodno zmogljivostjo nad 20 ton na dan
    - 2.5 Obrati
      - (a) za proizvodnjo surovih barvnih kovin iz rude, koncentratov ali sekundarnih surovin z metalurškimi, kemijskimi ali elektrolitskimi postopki
      - (b) za taljenje in legiranje barvnih kovin, vključno z izrabljenimi izdelki za predelavo (rafinacija, litje, itn.), s talilno zmogljivostjo nad 4 tone na dan za svinec in kadmij ali 20 ton na dan za vse druge kovine
    - 2.6 Obrati za površinsko obdelavo kovin in plastičnih mas z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov v kadeh s prostornino nad 30 m³
  3. **Nekovinska industrija**
    - 3.1 Obrati za proizvodnjo cementnega klinkerja v rotacijskih pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 500 ton na dan ali apna v rotacijskih pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 50 ton na dan ali v drugih pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 50 ton na dan
    - 3.2 Obrati za proizvodnjo azbesta in izdelavo azbestnih izdelkov
    - 3.3 Obrati za proizvodnjo stekla, vključno s steklenimi vlakni, s talilno zmogljivostjo nad 20 ton na dan
    - 3.4 Obrati za taljenje mineralnih snovi, vključno s proizvodnjo mineralnih vlaken, s talilno zmogljivostjo nad 20 ton na dan
    - 3.5 Obrati za izdelavo keramičnih izdelkov z žganjem, zlasti strešnikov, opek, ognjevdržnih opek, ploščic, lončevine ali porcelana, s proizvodno zmogljivostjo nad 75 ton na dan in/ali z zmogljivostjo peči nad 4 m³ in z vložkom v posamezno peč nad 300 kg/m³
  4. **Kemična industrija**

Proizvodnja v smislu vrst dejavnosti iz tega oddelka pomeni proizvodnjo na industrijski ravni s kemično predelavo snovi ali skupin snovi, naštetih v oddelkih 4.1. do 4.6.

(¹) Do 31. decembra 2003 se za obstoječe obrate še vedno uporabljajo zahteve iz Direktive 88/609/EGS.

- 4.1 Kemični obrati za proizvodnjo osnovnih organskih kemikalij, kot so:
- (a) enostavni ogljikovodiki (ciklični ali aciklični, nasičeni ali nenasičeni, alifatski ali aromatski)
  - (b) ogljikovodiki z vezanim kisikom, kot so alkoholi, aldehidi, ketoni, karboksilne kisline, estri, acetati, etri, peroksidi, epoksi smole
  - (c) ogljikovodiki z vezanim žveplom
  - (d) ogljikovodiki z vezanim dušikom, kot so amini, amidi, dušikove, nitro- ali nitratne spojine, nitrili, cianati, izocianati
  - (e) ogljikovodiki z vezanim fosforjem
  - (f) halogenirani ogljikovodiki
  - (g) organokovinske spojine
  - (h) osnovne plastične mase (polimeri, sintetična vlakna in vlakna na osnovi celuloze)
  - (i) sintetične gume
  - (j) barve in pigmenti
  - (k) površinsko aktivne snovi
- 4.2 Kemični obrati za proizvodnjo osnovnih anorganskih kemikalij, kot so:
- (a) plini, kot so amoniak, klor ali vodikov klorid, fluor ali vodikov fluorid, ogljikovi oksidi, žveplove spojine, dušikovi oksidi, vodik, žveplov dioksid, karbonilklorid
  - (b) kisline, kot so kromova kislina, fluorovodikova kislina, fosforjeva kislina, dušikova kislina, klorovodikova kislina, žveplova kislina, oleum, žveplasta kislina
  - (c) lugi, kot so amonijev hidroksid, kalijev hidroksid, natrijev hidroksid
  - (d) soli, kot so amonijev klorid, kalijev klorat, kalijev karbonat, natrijev karbonat, perborat, srebrov nitrat
  - (e) nekovine, kovinski oksidi ali druge anorganske spojine, kot so kalcijev karbid, silicij in silicijev karbid
- 4.3 Kemični obrati za proizvodnjo fosfornih, dušikovih in kalijevih gnojil (enostavnih ali sestavljenih)
- 4.4 Kemični obrati za proizvodnjo osnovnih sredstev za varstvo rastlin in biocidov
- 4.5 Obrati, v katerih se uporabljajo kemični ali biološki postopki za proizvodnjo osnovnih farmacevtskih izdelkov
- 4.6 Kemični obrati za proizvodnjo eksplozivnih snovi
- 5. Ravnanje z odpadki**
- Brez vpliva člena 11 Direktive 75/442/EGS ali člena 3 Direktive Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih ⁽¹⁾:
- 5.1 Obrati za odstranjevanje ali predelavo nevarnih odpadkov, kot so določeni v seznamu, navedenem v členu 1(4) Direktive 91/689/EGS, v prilogah II A in II B (postopki R1, R5, R6, R8 in R9) Direktive 75/442/EGS in v Direktivi Sveta 75/439/EGS z dne 16. junija 1975 o odstranjevanju odpadnih olj ⁽²⁾, z zmogljivostjo nad 10 ton na dan
- 5.2 Obrati za sežiganje komunalnih odpadkov, kot so določeni v Direktivi Sveta 89/369/EGS z dne 8. junija 1989 o preprečevanju onesnaževanja zraka iz novih sežigalnic komunalnih odpadkov ⁽³⁾ in Direktivi Sveta 89/429/EGS z dne 21. junija 1989 o zmanjševanju onesnaževanja zraka iz obstoječih sežigalnic komunalnih odpadkov ⁽⁴⁾, z zmogljivostjo nad 3 tone na uro
- 5.3 Obrati za odstranjevanje nenevarnih odpadkov, kot so določeni v Prilogi II A Direktive 75/442/EGS pod naslovoma D8 in D9, z zmogljivostjo nad 50 ton na dan
- 5.4 Odlagališča odpadkov, ki sprejmejo več kot 10 ton na dan, ali s skupno zmogljivostjo nad 25 000 ton, razen odlagališč za inertne odpadke
- 6. Druge dejavnosti**
- 6.1 Industrijski obrati za proizvodnjo:
- (a) papirne kaše iz lesa ali drugih vlaknatih materialov
  - (b) papirja in kartona, s proizvodno zmogljivostjo nad 20 ton na dan
- 6.2 Obrati za predhodno obdelavo (postopki, kot so pranje, beljenje, mercerizacija) ali barvanje vlaken ali tkanin, katerih zmogljivost obdelave presega 10 ton na dan
- 6.3 Obrati za strojenje kož, katerih zmogljivost obdelave presega 12 ton končnih izdelkov na dan

⁽¹⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 20. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 94/31/ES (UL L 168, 2.7.1994, str. 28).

⁽²⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 23. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

⁽³⁾ UL L 163, 14.6.1989, str. 32.

⁽⁴⁾ UL L 203, 15.7.1989, str. 50.

- 6.4 (a) Klavnice z zmogljivostjo zakola več kot 50 ton na dan
- (b) Obdelava in predelava za proizvodnjo živil iz:
- živalskih surovin (razen mleka), s proizvodno zmogljivostjo več kot 75 ton končnih izdelkov na dan
  - rastlinskih surovin, s proizvodno zmogljivostjo več kot 300 ton končnih izdelkov na dan (povprečna četrletna vrednost)
- (c) Obdelava in predelava mleka, če je količina zbranega mleka več kot 200 ton na dan (povprečna letna vrednost)
- 6.5 Kafilerije z zmogljivostjo predelave več kot 10 ton na dan
- 6.6 Obrati za intenzivno rejo perutnine ali prašičev z več kot:
- (a) 40 000 mest za perutnino
  - (b) 2 000 mest za prašiče pitance (težje od 30 kg) ali
  - (c) 750 mest za plemenske svinje
- 6.7 Obrati za površinsko obdelavo snovi, predmetov ali izdelkov z uporabo organskih topil, zlasti za apreturo, tiskanje, premazovanje, razmaščevanje, impregniranje proti vlagi, lepljenje, barvanje, čiščenje ali impregniranje, s porabo več kot 150 kg na uro ali več kot 200 ton na leto
- 6.8 Obrati za proizvodnjo ogljika (antracita) ali elektrografita s sežiganjem ali grafitizacijo
-

PRILOGA II

SEZNAM DIREKTIV, NAVEDENIH V ČLENIH 18(2) IN 20

1. Direktiva 87/217/EGS o preprečevanju in zmanjševanju onesnaževanja okolja z azbestom
  2. Direktiva 82/176/EGS o mejnih vrednostih in ciljnih kakovosti pri odvajanju živega srebra v industriji, ki uporablja kloralkalno elektrolizo
  3. Direktiva 83/513/EGS o mejnih vrednostih in ciljnih kakovosti pri odvajanju kadmija
  4. Direktiva 84/156/EGS o mejnih vrednostih in ciljnih kakovosti pri odvajanju živega srebra v industrijskih sektorjih, ki ne uporabljajo kloralkalne elektrolize
  5. Direktiva 84/491/EGS o mejnih vrednostih in ciljnih kakovosti pri odvajanju heksaklorocikloheksana
  6. Direktiva 86/280/EGS o mejnih vrednostih in ciljnih kakovosti pri odvajanju posameznih nevarnih snovi, vključenih v seznam 1 Priloge k Direktivi 76/464/EGS, naknadno spremenjene z Direktivama 88/347/EGS in 90/415/EGS o spremembah Priloge II k Direktivi 86/280/EGS
  7. Direktiva 89/369/EGS o preprečevanju onesnaževanja zraka iz novih sežigalnic komunalnih odpadkov
  8. Direktiva 89/429/EGS o zmanjševanju onesnaževanja zraka iz obstoječih sežigalnic komunalnih odpadkov
  9. Direktiva 94/67/ES o sežiganju nevarnih odpadkov
  10. Direktiva 92/112/EGS o postopkih usklajevanja programov za zmanjševanje in končno odpravo onesnaževanja z odpadki iz industrije titanovih oksidov
  11. Direktiva 88/609/EGS o omejevanju emisij posameznih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 94/66/ES
  12. Direktiva 76/464/EGS o onesnaževanju zaradi odvajanja posameznih nevarnih snovi v vodno okolje Skupnosti
  13. Direktiva 75/442/EGS o odpadkih, kakor je bila spremenjena z Direktivo 91/156/EGS
  14. Direktiva 75/439/EGS o odstranjevanju odpadnih olj
  15. Direktiva 91/689/EGS o nevarnih odpadkih
-

PRILOGA III

SEZNAM GLAVNIH SNOVI, KI ONESNAŽUJEJO OKOLJE IN JIH JE TREBA UPOŠTEVATI, ČE SO POMEMBNE ZA DOLOČANJE MEJNIH VREDNOSTI EMISIJ**ZRAK**

1. Žveplov dioksid in druge žveplove spojine
2. Dušikovi oksidi in druge dušikove spojine
3. Ogljikov monoksid
4. Hlapne organske spojine
5. Kovine in njihove spojine
6. Prah
7. Azbest (suspendirani delci, vlakna)
8. Klor in klorove spojine
9. Fluor in fluorove spojine
10. Arzen in arzenove spojine
11. Cianidi
12. Snovi in pripravki, za katere je bilo dokazano, da so karcinogene ali mutagene, ali da bi prek zraka lahko vplivale na razmnoževanje
13. Poliklorirani dibenzodioksini in poliklorirani dibenzofurani

VODA

1. Organohalogeneske spojine in snovi, ki bi v vodnem okolju lahko tvorile take spojine
  2. Organofosforne spojine
  3. Organokositrne spojine
  4. Snovi in pripravki, za katere je bilo dokazano, da so karcinogeni ali mutageni, ali da bi v vodnem okolju ali prek vodnega okolja lahko vplivali na razmnoževanje
  5. Obstojni ogljikovodiki in obstojne strupene organske snovi, ki se kopičijo v organizmih
  6. Cianidi
  7. Kovine in njihove spojine
  8. Arzen in arzenove spojine
  9. Biocidi in sredstva za zaščito rastlin
  10. Suspendirane snovi
  11. Snovi, ki prispevajo k eutrofikaciji (posebno nitrati in fosfati)
  12. Snovi, ki neugodno vplivajo na kisikove razmere (in se lahko merijo s parametri, kot so BPK, KPK, itd.).
-

PRILOGA IV

Pri določanju najboljše razpoložljive tehnologije, opredeljene v členu 2(11), je treba na splošno ali v posebnih primerih in ob upoštevanju verjetnih stroškov in koristi takega ukrepa ter načela varnosti in preprečevanja nameniti pozornost:

1. uporabi tehnologije, pri kateri nastaja malo odpadkov;
  2. uporabi manj nevarnih snovi;
  3. pospeševanju predelave in recikliranja snovi, ki nastajajo in se uporabljajo v procesu, in odpadkov, če je to primerno;
  4. primerljivim procesom, napravam ali načinom obratovanja, ki so bili v industriji uspešno preizkušeni;
  5. tehnološkemu napredku in novim znanstvenim spoznanjem;
  6. vrsti, učinkom in obsegu posameznih emisij;
  7. začetku obratovanja novih ali obstoječih obratov;
  8. času, potrebnem za uvedbo najboljše razpoložljive tehnologije;
  9. porabi in vrsti surovin (vključno z vodo), uporabljenih v procesu in njihovi energetski učinkovitosti;
  10. potrebi po preprečevanju ali zmanjšanju celotnega vpliva emisij na okolje in tveganja za okolje na najnižjo možno raven;
  11. potrebi po preprečevanju nesreč in zmanjšanju njihovih posledic za okolje na najnižjo možno raven;
  12. informacijam, ki jih objavlja Komisija na podlagi člena 16(2) ali mednarodne organizacije.
-